

Čtyři koňský kopyta

Waldemar Matuška

1. Čtyři koňský kopyta tmou mou krajinou zvoní,
luna do dna dopitá stříbro po kapkách roní.
Srdce tluče pod vestou, noc je jako já mladá,
jedu cestou-necestou, prach mi do očí padá.

R: Místo mě teď u spících stád hlídá vostnatej drát.
Mně se nechce, jedu radši k ní.

2. Svědomí mě netíží koňský kopyta duchov,
z hůry si mě prohlíží pámbů hvězdnatou lupou.
Starý sedlo vrzavý hou-hou, pode mnou zpívá,
už mě vážně nebaví stáj a ohrada křivá.

R: Místo mě teď u spících stád
hlídá vostnatej drát.
Mně se nechce, jedu radši k tý,
co mám rád.

R: Místo mě teď u spících stád
hlídá vostnatej drát.
snad to stačí, jedu radši k tý,
co mám rád.

Á-á-á-á á-a-a-a-a
á-á-á-á-a á-a-a-a-á...